

ת"פ 36711/04 - מדינת ישראל נגד מוחמד יוסוף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 36711-04-13 מדינת ישראל נ' יוסוף(עוצר)
תיק חיזוני: 516622/2012 יפתח

בפני כב' השופט עידו דרוריאן
מ雅思ימה
נגד
נאשם-nidon
مוחمد يوسف (عازر) ع.ي ب.ه ع.د شادي כבאה

החלטה

מהות בקשה של המ雅思ימה ותשובה הנאשם-nidon:

1. ביום 16.4.15 הגישה המ雅思ימה בקשה למתן צו להפעלת מאסר על תנאי, במסגרת ביקשה להורות על הפעלת מאסר על תנאי בין שמונה חדשים שהוטל על הנידון בתיק פ"ל (רملיה) 415/08 ("התיק הראשון") מתאריך 23.12.10, אשר הוארך בתאריך 7.5.14 בתיק פ"ל (ת"א) 749-10-13 ("התיק השני"), וזאת במצבבר לעונש המאסר שנגזר על הנידון בתיק דין ביום 31.3.15.
2. טוענת התביעה, שכיוון שהמאסר על תנאי האמור הוארך בעבר, הרי הוא כעת חב הפעלה. הפעלו בתיק זה לא נתבקשה במועד גזר הדין מחמת טעות וכעת התביעה מבקשת לתקן זאת.
3. ב"כ הנידון מבקש לדחות את הבקשה בטענה, כי העבירה בה הורשע הנידון בתיק זה לא נעברה בתקופה של הארכת התנאי אלא לפני כן. לדבריו, הארכת תקופת התנאי משמעה שמאותו יום והלאה לא עברו הנידון עבירות, ומכיון שהעבירה בה הורשע נעברה לפני כן (בתקופת התנאי הראשונה), הרי שאין המאסר על תנאי חול עליה רטרואקטטיבית.

העובדות:

1. בתיק דין הורשע הנידון, לאחר ניהול הוכחות, בעבורות החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית ונעה

בשכירות (סמים).

2. גזר הדין ניתן כאמור ביום 31.3.15, ועל הנידון נגזו העונשים הבאים:

- א. 7 חודשים מאסר בפועל;
 - ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחררו, שלא יעבור עבירה סמים שהינה פשע;
 - ג. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך שנתיים מיום שחררו, שלא יעבור עבירה סמים שהינה עוון או עבירה של נהוגה בשכירות (סמים או אלכוהול);
 - ד. פסילה בת שנה מיום שחררו מלנהוג או לקבל רישיון נהוגה;
 - ה. התחייבות בסך 3,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחררו, שלא יעבור עבירה סמים מכל סוג או עבירה של נהוגה בשכירות (סמים או אלכוהול);
 - ו. פסילה על תנאי בת שנה למשך שנתיים מיום תום הפסילה בפועל;
 - ז. חילוץ שני טלפונים ניידים;
3. בתיק הראשון פ"ל 415/05 הורשע הנידון בנהוגה תחת השפעת אלכוהול ונדון ביום 23.12.10, בין היתר, לעונש מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהוגה בזמן פסילה, בשכירות או תחת השפעת משקאות משכרים. תקופת התנאי אמורה הייתה להסתיים אפוא בתאריך 23.12.13 ("תקופת התנאי המקורי").
4. בתיק השני פ"ל 13-10-749 הורשע הנידון, בין היתר, בעבירה של נהוגה בזמן פסילה. גזר דין שניית ביום 7.5.14, האoxic בית המשפט את תוקפו של עונש המאסר על תנאי שנפסק בתיק הראשון לשנתיים נוספות ("תקופת התנאי הנוספת").
5. את העבירה בתיק דין ביצע הנידון בתאריך 27.11.12, כולל במסגרת תקופת התנאי המקורי, ועוד לפני הוואר המשמר על תנאי בפעם הראשונה.
6. כתוב האישום בענייננו הוגש ביום 21.4.13 לפני גזר הדין שהאoxic את תקופת התנאי. כולל, בפני השופט שהאoxic את תקופת התנאי לא היה כתוב אישום זה.

דין ומסקנות:

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

. א. אפשר ואף חובה להפעיל את המאסר המותנה:

1. בקשת התביעה הוגשה לפי סעיף 3 לתקנות העונשין (מאסר על תנאי), התשמ"ה-1985, שכותרתו "הפעלה או הארכה שלא במעמד גזר הדין", ולפיו:
לא ניתן צו הפעלה או צו הארכה במועד מתן גזר הדין בשל העבירה הנוספת, תוגש הבקשה לממן צו כאמור לאותו שופט או לאותו מותב שהרשיע את הנאשם בעבירה הנוספת...".
אף-אם המצב הרצוי הינו דיון בבקשתה להפעיל את המאסר המותנה בכללם של הטיעונים לעונש, מאפשר הדין במפורש את הפעלה גם בהחלטה נפרדת ומוחರת לגזר הדין.
2. סעיף 52(ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מגדר את מהותן של "עבירה נוספת" ושל "תקופת תנאי", וסעיף 56 לחוק דין באפשרות הארכתה או חידושה של תקופת התנאי ומה דין של מי שעבר עבירה נוספת בתקופת החידוש או ההארכה. בין היתר נקבע הכלל (שלו חריג, להלן) ולפיו ניתן להאריך או לחדש תקופת תנאי רק אם עבר הנידון עבירה נוספת אחת.
3. ההלכה הפסוקה ברורה:
אין בהארכת התנאי כדי למנוע הפעלתו של המאסר על תנאי, אם לאחר הארכת תקופת התנאי התרבר שבתקופת התנאי המקורי עבר הנאשם יותר מעבירה אחת. מה שקובע איננו עיתוי הרשות, אלא מספר העבירות שעבר הנאשם תוך תקופת התנאי. כשהנאשם עבר יותר מעבירה אחת בניגוד לתנאי, לא ניתן עוד להאריך את תקופת התנאי, בין אם העבירותណהו באותו משפט ובין אם נדונו בנפרד (עו"פ 10/71 מ.י. נ' פלח (1971), רע"פ 7108/04 ראש נ' מ.י. (2004), ע"פ 564/88 אדרי נ' מ.י. (1990)).
4. הארכת התנאי שנעשתה בתאריך 7.5.14 במסגרת התקיק השני אינה מבטלת את תקופת התנאי המקורי ולכן, כאשר הנידון הורשע בתיק דין בעבירה נוספת שביצע במהלך תקופת התנאי המקורי - דין בו מי שעבר יותר מעבירה אחת בניגוד לתנאי והרשעתו גוררת את הפעלת המאסר המותנה (וראו רע"פ 2798/06 וקנין נ' מ.י. (2007) ורע"פ 5815/07 עיסא נ' מ.י. (2007)).
5. סעיף 85 לחוק מאפשר הארכה נוספת, של תקופת תנאי, אם מצוי הנידון בטיפול למשתמשי סמים או עבר טיפול כזה. הנידון דין אינו עומד בתנאים הבסיסיים הנדרשים להפעלת אמצעי חריג זה, ומכל מקום חסם החוק את הדרך עם הטלתו של מאסר בפועל בתיק דין (לפי סעיף 56(א)).
6. נמצא אפוא, כי ניתן להפעיל את המאסר המותנה, ואף חובה לעשות כן.

. ב. אופן הפעלת המאסר המותנה - חיפוי חלקיים:

עמוד 3

1. הכלל הוא שמאסר מותנה יופעל במצטבר למאסר שהוטל, אלא אם יורה בית המשפט על חפיפה מלאה או חלקית בין תקופות המאסר "מטיעמים שיירשמו": כך מורה סעיף 58 לחוק, וכן הודגש בפסקיקה מטעמי הרתעה וגמול ראוי (וראו למשל רע"פ 4300/07 נאצ'ר נ' מ.). (2007)).
2. ההלכה הפסוקה שבה והדגישה את תוקפו של כלל זה וקבעה כי סטייה ממנה היא חריג, וראו למשל ע"פ 1323/08 מ.נ. נ' פלוני (2008).
3. במקרה דין יש להביא בחשבון, ולזכות הנאשם, את חלוף הזמן הניכר מעת הטלתו של המאסר מותנה, את גילו הצעיר של הנאשם, ומאמצי שיקום שערכ וושקו להערכת שירות המבחן. כמו כן ינתן משקל לנסיבות חייו של הנאשם ולתקווה כי לאחר שחרורו ממאסר ימשיך הנאשם בדרך השיקום. תקווה זו תושם לאל אם יארך מדי מאסרו של הנאשם.
4. לפיכך, מוצדק לחרוג במידת-מה מהכלול ולהחפוף חלקית את המאסר מותנה שיופעל למאסר שהוטל.

סוף דבר:

1. בקשה התביעה מתקבלת חלקית:
 - א. המאסר מותנה בן שמונה חודשים שהוטל על הנאשם בתיק פ"ל (רملה) 415/08 ביום 23.12.2010, **וופעל** בתיק דין;
 - ב. לנוכח הטעמים שנמנו לעיל, יופעל המאסר מותנה **בחפיפה חלקית** לעונש המאסר שהוטל, כך שפרק-הכל ירצה הנאשם **עשרה חודשי מאסר בפועל** (במקום שבעה). ביתר חלק גזר הדין לא יחול שינוי;
2. המזוכירות תשלח עותק ההחלטה ופקודת מאסר מעודכנת לשב"ס (ריצוי עונש המאסר בפועל עוכב), וכן תשלח עותק לידיעת שירות המבחן.

ניתנה היום, י"ג סיון תשע"ה, 31 Mai 2015, במעמד הצדדים.